

Başlık: Can ve Hızlı Saatler

Hikaye Metni:

Bir zamanlar, adı Can olan bir çocuk vardı. Can 9 yaşındaydı ama sanki hep bir yerlere geç kalmış gibi yaşardı. Sabahları kahvaltı yaparken aklı okuldaydı. Okuldayken aklı akşam oynayacağı oyundaydı. Oyun oynarken bile, “Ya yarınki sınav zorsa?” diye endişelenirdi.

Can’ın bedeni oradaydı ama zihni hep başka yerdeydi. Bu yüzden dondurmanın tadını tam alamaz, gökyüzündeki bulutların şekillerini hiç fark edemezdi. Zaman onun için hep “bir sonraki şeye koşmak” demekti.

NotebookLM

Başlık: Tozlu Tavan Arası

Hikaye Metni:

Bir hafta sonu, dedesinin evindeki tavan arasında eski eşyaları karıştırıyordu. Bir sandığın dibinde, camdan yapılmış, tuhaf bir kum saati buldu. Saatin içindeki kumlar parlıyordu ama garip bir şey şey vardı: Kumlar aşağıya akmıyordu!

Can saati salladı, ters çevirdi, hatta masaya vurdu. Ama nafile. Kum taneleri havada asılı kalmış gibiydi.

Saatin altında silik bir yazı vardı:
“Sadece ‘Şimdi’de olanlar zamanı yakalayabilir.”

NotebookLM

Başlık: Zaman Bekçisi

Hikaye Metni:

Aniden, odanın köşesindeki eski duvar saati gürültüyle çaldı ve kalın, tok bir ses duyuldu:
“Boşuna uğraşma küçük dostum. O kumlar, sen gerçekten burada olmadıkça akmaz.”

Can şaşkınlıkla etrafına bakındı. Konuşan, dedesinin eski saatinin üzerindeki ahşap baykuş figürüydü!
Can, “Nasıl yani?” diye sordu. “Ben buradayım ya işte!”
Baykuş güldü: “Bedene buradasın ama aklın nerede? Az önce ‘Bu tavan arası çok tozlu, keşke aşağı inip televizyon izlesem’ diye düşünmüyor muydun?”

NotebookLM

Başlık: Yanlış Deneme

Hikaye Metni:

Can, “Zamanı yakalamak demek, çok eğlenmek demek olmalı!” diye düşündü. Hemen cebindeki çikolatayı çıkardı ve hızla yemeye başladı. Bir yandan da elindeki oyuncak arabayı halının üzerinde sürüyordu. “Bak!” dedi Baykuş’a, “Şu an günümü gün ediyorum, çok eğleniyorum!”

Ama kum saatine baktığında hayal kırıklığına uğradı. Kumlar hala kımıldamıyordu.
Baykuş başını iki yana salladı: “Hızlıca tüketmek, anı yaşamak değildir Can. Çikolatayı yedin ama tadını aldın mı? Oyun oynadın ama aklın, çikolata bitince ne yapacağındaydı.”

NotebookLM

Başlık: Sırrı Çözmek

Hikaye Metni:

Can mutsuz bir şekilde yere oturdu. “O zaman ne yapmam gerekiyor? Anı yaşamak, hiçbir şeyi umursamamak değil mi?”

Baykuş, “Hayır,” dedi yumuşak bir sesle. “Anı yaşamak, şu an yaptığın işe kalbini ve dikkatini vermektir. Yarını düşünmeden, dünü özlemeden, sadece şu anki nefesine odaklanmaktır. Bu bir oyun da olsa, zor bir ödev de olsa fark etmez.”

NotebookLM

Başlık: Derin Bir Nefes

Hikaye Metni:

Can gözlerini kapattı. Derin bir nefes aldı. Tavan arasının kokusunu içine çekti; eski ahşap ve kurutulmuş lavanta kokuyordu. Pencereden gelen güneş ışığının ışığının yüzünü ısıttığını hissetti. Dışarıdaki kuşların sesini ilk defa gerçekten duydu.

“Şu an buradayım,” diye fısıldadı içinden. “Başka hiçbir yerde değil, sadece buradayım.”
Gözlerini açtığında inanılmaz bir şey oldu. Kum saatinin içindeki kumlar, altın rengi bir ışık saçarak yavaşça aşağıya akmaya başlamıştı.

NotebookLM

Başlık: Ödevin Sihri

Hikaye Metni:

Can heyecanla aşağı indi. Salondaki masada onu bekleyen matematik ödevi duruyordu. Normalde olsa “Of, hemen bitirip kurtulayım” derdi. Ama bu sefer farklı bir şey denedi.

Kalemini eline aldı. Kalemin parmaklarına değdiği yeri hissetti. Kağıdın dokusuna baktı. Problemi çözerken sadece o sayıları düşündü. Aklı başka yere gitmedi. Ve garip bir şekilde, o sıkıcı ödev ona bir bulmaca gibi keyifli gelmeye başladı. Kum saati masanın kenarında ışıl ışıl akmaya devam ediyordu.

NotebookLM

Başlık: Gerçek Lezzet

Hikaye Metni:

Ödevi bitince annesi ona bir elma getirdi. Can, elmayı her zamanki gibi iki ısırıkta yutup bitirmek yerine, eline aldı. Renginin ne kadar kırmızı olduğuna baktı. Isırdığında çıkan “kırt” sesini dinledi. Tadının ne kadar tatlı ve sulu olduğunu fark etti.

Baykuş’un sesi kulağında yankılandı: “Hayat, kocaman bir lokma değildir Can. Hayat, tek tek anlardan oluşur. Onların tadını çıkarmazsan, hayatın tadını alamazsın.”

NotebookLM

Başlık: Yarın Nerede?

Recife

Hikaye Metni: Akşam olduğunda Can, **tavan arasına çıkıp Baykuş'a** teşekkür etti. "Sanırım anladım," dedi Can. "Eğer sürekli yarını düşünürsem, bugünü kaybediyorum. Ama bugünü güzelce yaşarsam, yarın zaten güzel geliyor." Baykuş göz kırptı: "Aferin Can. Geçmiş artık yok, gelecek henüz gelmedi. Elindeki tek hazine **'Şu An'**. Onu güzel işlerle, **dikkatle ve sevgiyle doldurursan, hayatın bir şaheser olur."**

NotebookLM

Başlık: Altın Anlar

Recife

Hikaye Metni: O günden sonra Can'ın acelesi bitti. Oyun oynarken sadece oyun oynadı, ders çalışırken sadece ders çalıştı, arkadaşını dinlerken sadece onu dinledi. Sihirli kum saati mi? Onu tavan arasında bıraktı. Çünkü artık ona ihtiyacı yoktu. yoktu. Can, aldığı her nefeste ve attığı her adımda kendi zamanını altına çevirmeyi öğrenmişti. Artık biliyordu: ***Günü yakalamak, kaçmak değil; hayatın elini sıkıca tutmaktı.***

NotebookLM